

Η πιστοποίηση των θεραπευτικών ιδιοτήτων των Ελληνικών λουτροπόλεων ανατέθηκε σε ομάδα της Ιατρικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Σύμφωνα με το Νόμο 3498/2006, προβλέπεται η αναγνώριση των ιαματικών φυσικών πόρων. Σε αυτή τη διαδικασία είναι απαραίτητη, μεταξύ των άλλων, η υποβολή υγειονομικής έκθεσης για τις ενδείξεις και αντενδείξεις των ιδιοτήτων του ιαματικού φυσικού πόρου.

Βάσει των αναγκών που πηγάζουν από το Νόμο 3498/2006 και της προγραμματικής σύμβασης του Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Ιαματικών

Πηγών Ελλάδας και της Επιτροπής Ερευνών του Α.Π.Θ., συγκροτήθηκε Ιατρική Ομάδα Μελέτης των Θερμομεταλλικών Νερών με επιστημονικό υπεύθυνο τον Μίλτο Τσαλιγόπουλο. Αυτή η ομάδα αποτελείται από μέλη της Ιατρικής Σχολής Α.Π.Θ. διαφόρων ειδικοτήτων, από επιστήμονες άλλων Σχολών του Α.Π.Θ. και πλαισιώνεται από ομάδα τεχνικής υποστήριξης.

Σκοπός του έργου είναι η μελέτη των βιολογικών και ιατρικών παραμέτρων των θερμομεταλλικών νερών 70 Ελληνικών λουτροπόλεων, των ενδείξεων της υδροθεραπείας για τη βελτίωση της υγείας και των αντενδείξεών της.

Όπως μας είπε ο επιστημονικός υπεύθυνος του έργου, Μίλτος Τσαλιγόπουλος, επίκουρος καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ., η υγιεινολογική και κοινωνική προσφορά, που είχε η υδροθεραπεία κατά τα παλαιότερα χρόνια, υποβαθμίστηκε με την ιατρική και φαρμακευτική θεραπευτική επανάσταση, που ακολούθησε μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο.

Παρόλα αυτά όμως, πολλά από τα παραδοσιακά υδροθεραπευτικά κέντρα της Ευρώπης, εξακολουθούν όχι μόνο να λειτουργούν αλλά και αναπτύσσονται. Τα χρησιμοποιούν όλο και περισσότεροι άνθρωποι και, όχι μόνο ηλικιωμένοι, αλλά και μικρότερων ηλικιακών ομάδων. Ιδιαίτερη έξαρση

παρατηρήθηκε μετά τη διακήρυξη της Alma-Ata για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

Η ιαματική δράση των φυσικών πόρων συχνά αποτελεί ένα ομιχλώδες τοπίο. Από τη μία πλευρά, μπορεί να πει κανείς ότι το μόνο επιστημονικά αποδεκτό σήμερα για τη θεραπευτική δράση των φυσικών πόρων είναι ότι δεν υπάρχει τίποτα το επιστημονικά αποδεκτό. Η έρευνα, όπως αυτή θεωρείται στην ιατρική σήμερα, των αποτελεσμάτων της υδροθεραπείας είναι ακόμα ανεπαρκής. Παρατηρείται ιδιαίτερη έλλειψη σωστά διαρθρωμένων επιδημιολογικών μελετών, όπως υπάρχουν σε πολλούς τομείς της ιατρικής.

Από την άλλη πλευρά όμως, παρατηρείται μία ολοένα αυξανόμενη προτίμηση πολλών ανθρώπων, που θεωρούν την υδροθεραπεία ως εναλλακτικό τρόπο για την αντιμετώπιση των παθήσεών τους. Προτιμούν την υδροθεραπεία ή την αποδέχονται ως συμπλήρωμα των περισσότερων τεκμηριωμένων τεχνικών, που παρέχονται σε νοσοκομειακό επίπεδο. Και αν πιστέψει κανείς τις μαρτυρίες τους φαίνεται ότι, από αυτή την άποψη, η υδροθεραπεία λειτουργεί.

Γιατί οι άνθρωποι πάνε και ξαναπάνε για μπάνια; Πρόκειται για αυθυποβολή; Μήπως κρύβεται κάτι πιο σοβαρό; Τα τελευταία είκοσι χρόνια με χρηματοδότηση της Ε.Ε. προωθούνται παλιά ερευνητικά πρωτόκολλα ιδιαίτερα στη Γαλλία, τη Γερμανία και την Ιταλία.

“ Από την άλλη πλευρά όμως, παρατηρείται μία ολοένα αυξανόμενη προτίμηση πολλών ανθρώπων, που θεωρούν την υδροθεραπεία ως εναλλακτικό τρόπο για την αντιμετώπιση των παθήσεών τους. Προτιμούν την υδροθεραπεία ή την αποδέχονται ως συμπλήρωμα των περισσότερων τεκμηριωμένων τεχνικών, που παρέχονται σε νοσοκομειακό επίπεδο. ”